

CAPITOLUL 1

Vadú și Gina

– Vrei să-ți spun un secret? Întrebă mai mult șoptit pisica Vadú. Numele ei se pronunța cu accent pe „u”, ca în franceză.

Musca Gina își bulbucă ochii și fâlfâi scurt din aripi, semn că Vadú poate să-i facă orice mărturisire. Se așeză pe urechea ei gri, cu margini rozalii, și așteaptă. Cușca de plastic, cu grilaj de fier, în care se aflau alunecă brusc spre dreapta și se izbi de portieră. Atât de tare, că-și pierdură amândouă echilibrul.

– Hai, zi-mi odată, că mi-au amortit picioarele! se răsti ascuțit musca.

– Iar țipi? Nu ți se pare că e destul zgomot în mașina asta? o repezi pisica, și coama ei de culoarea nisipului se zbârli cât ai zice pește.

– Ia te uită ce aere își dă doamna pisică! Te visezi cumva leoaică? Ți-am spus de o mie de ori că pe mine nu mă sperii așa.

– Calmează-te, voiam doar să-ți mărturisesc ceva. Dar nu mi-e ușor, mi-e așa rău de la stomac!

– Aoleu, nu cumva să vomități! zise musca Gina și se scărpină sub bărbie cu piciorul numărul unu. Îmi plac mie mirosurile tari, dar chiar nu e momentul, să știi. Întinde-te și încearcă să dormi, asta sigur o să te ajute. Și, mai ales, respiră adânc! Un, doi, trei. Hai că poți!

Coborî până în dreptul mustăților lui Vadú și o urmări să vadă ce face. Se așează pe botul ei, deși știa că asta o enervează peste măsură. Pisica păru însă că nici nu bagă de seamă, ceea ce Ginei i se păru de-a dreptul suspect.

– Hai, Vadú, vorbește-mi, e așa de întuneric aici și nu-mi place deloc!

Pisica respira sacadat și nu scotea niciun sunet.

– Acum te lași rugată! Ce prietenă mai am și eu, of, Doamne! se tângui musca și-și frecă picioarele unul de altul. Vreau să aud odată secretul! Te roooog!

– Gata, gata, termină cu limbarița! Mi-e din ce în ce mai grea...ță, zise pisica și se auzi imediat un hârcâit puternic. Și FRICĂĂĂ! miorlăi ea secretul.

Musca Gina n-o mai recunoștea pe Vadú. Unde era vocea ei înțeleaptă? Aia un pic nesuferită, de profesoară, cu care îi vorbise când o cruțase în seara aceea de primăvară, când toate geamurile apartamentului rămăseseră deschise. Nici acum nu știa de ce Vadú se răzgândise în ultimul moment și n-o vânase. Ea o sâcâise destul de tare. Bâzâise ca o nebună, iar felinele sunt extrem de sensibile nu doar la sunete, ci și la ultrasunete. Vadú ținuse